

необхідно враховувати зміну первинних властивостей включаючи особливо адгезію поверхні.

Виявлено широкий спектр методів і засобів активації поверхні матеріалів, які суттєво впливають на якісні показники швейних виробів, включаючи зміну в'язкопружних та експлуатаційних властивостей. В зв'язку з цим доцільно поводити подальші дослідження в області надані формостійкості швейним виробам за рахунок упередженої активації поверхні і дублюванні деталей одягу. При цьому необхідно враховувати топографічні особливості натуральної шкіри та можливість забезпечення якісного клейового з'єднання враховуючи температурні показники зварювання колагену.

Література

1. Глубіш П.А. Хімічна технологія текстильних матеріалів, завершальне оброблення / Глубіш П.А. – К. : Арістей, 2005. – 300 с.
2. Кузмичев В.Е. Теория и практика процессов склеивания деталей одежды : учеб. [для студ. высш. учеб. заведений] / В.Е. Кузмичев, Н.А. Герасимов. – М. : Академия, 2005. – 256 с.
3. Абдуллин И.Ш. Высокочастотная плазменно-струйная обработка материалов при пониженных давлениях. Теория и практика применения / Абдуллин И.Ш., Желтухин В.С., Кашапов Н.Ф. – Казань : изд-во Казанского ун-та, 2000. – 348 с.
4. Веселов В.В. Химизация технологических процессов швейных предприятий : учебник [для студ. высш. учеб. заведений] / В.В. Веселов, Г.В. Колотилова. – Иваново : ИГТА, 1999. – 424 с.
5. Кулевцов Г.Н. Повышение эффективности использования низкосортного сырья в кожевенно-меховом производстве с применением высокочастотной плазмы : автореф. дис. на соискание ученой степени доктора тех. наук : спец. 05.19.05 «Технология кожи и меха» / Г.Н. Кулевцов. – Казань, 2009. – 32 с.
6. Комарова А.А. Использование современных химических препаратов для формоустойчивой обработки швейных изделий / А.А. Комарова, В.В. Веселов // Технология текстильной промышленности. – Иваново, 2009. – № 1 (313). – С. 89–91.
7. Комарова А.А. Выбор химических препаратов для придания формоустойчивости деталям одежды в условиях швейного производства / А.А. Комарова // ЛегПромБизнес Директор. – М., 2008. – № 1–2. – С. 11, 12.
8. Баранова Е.В. Исследование структуры одежных кож хромового дубления и разработка способа повышения формоустойчивости : автореф. дис. на соискание науч. степени канд. тех. наук : спец. 05.19.01 «Материаловедение производств текстильной и легкой промышленности» / Е.В. Баранова. – М., 2007. – 27 с.
9. Orgel J. P. Microfibrillar structure of type I collagen in situ / Joseph P. R. O. Orgel, Thomas C. Irving, Andrew Miller, Tim J. Wess // PNAS. – 2006. – Vol. 103. – № 24. – P. 9001–9005.
10. Кострицький В.В. Загальні уявлення про будову шкіри – основа розробки її структурно-механічної моделі. Структурно-волокниста будова шкіри. Повідомлення 1 / В.В. Кострицький, Л.Ф. Артеменко, М.Є. Скиба, Г.В. Скиба // Вісник КНУТД. – К., 2008. – № 5 (43). – С. 13–21.

Надійшла 2.11.2012 р.

Рецензент: д.т.н. Горбачов А.А.

УДК 687.016.5: 572.087

О.П. СИРОТЕНКО, А.Л. СЛАВІНСЬКА

Хмельницький національний університет

МЕТОДИКА ПОБУДОВИ УНІФІКОВАНОЇ КОНСТРУКЦІЇ ЛАЦКАНА ДЛЯ ПІДЖАЧНОГО ТИПУ КОМІРА

Удосконалено номенклатуру показників формоутворюючих елементів лацканів, розроблено систему коефіцієнтів для їх параметричної характеристики, встановлено межі змінюваності коефіцієнтів для різних інваріантів цих показників, розроблено комбінаторні групи форм лацканів та уніфіковані схеми побудови лацканів різного крою.

Ключові слова: формоутворюючі елементи лацкана, параметри лацкана, група візуальної подібності форм лацканів, комбінаторні групи форм лацканів, уніфікована схема побудови лацкана.

Improved range of indicators formative elements lapels, the system of parametric coefficients for their performance, set limits turnover ratios for various invariants of these indicators, designed combinatorial group forms lapels and unified design of different cut lapels.

Keywords: formative elements lapel, lapel options, the group visual similarity forms lapels, combinatorial group forms lapels, unified scheme of the lapel.

Вступ

Коміри є одними з найбільш поширених декоративних елементів, які використовуються в жіночому одязі. Вони дозволяють збагатити композиційне вирішення виробу та підкреслити унікальність та неповторність кожної моделі. Поряд з цим коміри виконують досить важливу прикладну функцію – захищають шийний та частково грудний відділи тулуба від охолодження, що особливо важливо у виробках костюмно-пальтового асортименту.

Найбільш вживаними для виробів верхнього асортименту з відкритою застіркою є коміри піджачного типу. Основною їх особливістю є наявність відворотів, які оформлені у вигляді лацканів. Подібність їхніх форм та розмірів у верхніх виробих чоловічого асортименту дозволяє виконувати уніфікацію модельних конструкцій лацканів [1]. В жіночому одязі існує значна різноманітність форм та розмірів лацкана, які впливають на параметри та форму комірців. Форма та розміри лацкана, в свою чергу, пов'язані з глибиною горловини та типом застіжки відносно лінії напівзаносу. Отже, конструкція лацкана є вихідною для побудови конструкції коміра і потребує типізації.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

В роботах російських науковців [2– 5] зазначена назва та візуальна характеристика основних формоутворюючих елементів лацкана (ФЕЛ). Однак, авторами не наведено чіткої описової характеристики більшості з них, а назва окремих лінійних та кутових параметрів відсутня. Наприклад, в роботі [2] систематизовані найменування конструктивних елементів комірців піджачного типу; в роботі [3] вказані кутові та лінійні параметри основних конструктивно-композиційних ознак лацкана; в роботах [4, 5] розроблено номенклатуру із 25 геометричних та конструктивних параметрів комірців піджачного типу. Проте, запропонована в них характеристика лацканів класичного крою, є недостатньою для характеристики існуючих різновидів лацканів жіночого верхнього одягу.

На сьогодні, сучасними конструкторами [7, 8] пропонуються нові підходи до побудови конструкцій комірців піджачного типу, в яких спостерігається значне різноманіття форм та параметрів лацканів [9, 10], побудованих на єдиній конструктивній основі, за рахунок зміни кутових параметрів лацкана, оформлення крайових ліній та кутів, що є актуальним для їх систематизації.

Мета і завдання дослідження

З метою розробки уніфікованих схем побудови лацканів різного крою із збереженням естетичних показників їх якості доцільно виконати систематизацію різновидів форм лацканів та встановити групи їх візуальної подібності; визначити раціональну сумісність їхніх формоутворюючих елементів в одному виробі; доповнити існуючу номенклатуру показників формоутворюючих елементів лацканів, розробити їх візуальну та описову характеристику.

Виклад основного матеріалу

В результаті аналізу моделей жіночого верхнього одягу, представлених в журналах «Burda» та «Ательє» [9, 10] за період 2008-2012 років, встановлено, що найбільш актуальними на сьогодні є 4 основних різновиди конструкцій лацканів піджачного типу: 1 – класичний з чітко або нечітко вираженою точкою переходу горловини в лінію розкєпу (рис. 1, а, б); 2 – з нагрудною виточкою, переведеною у лінію розкєпу (рис. 1, в); 3 – з увігнутою лінією перегину лацкана (рис. 1, г); 4 – «ластівчин хвіст» (рис. 1, д).

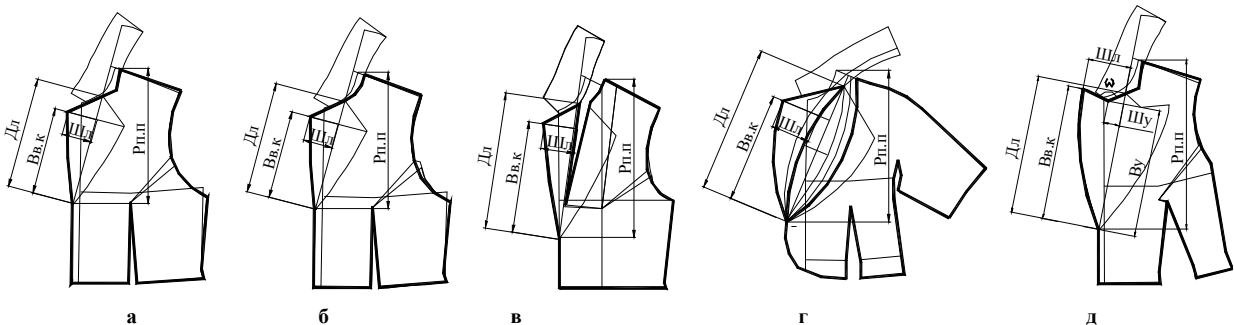

Рис. 1. Різновиди конструкцій лацканів піджачного типу

а – класичний крій (з чітко вираженою точкою переходу від горловини до розкєпу); б – класичний крій (з не чітко вираженою точкою переходу від горловини до розкєпу); в – крій з нагрудною виточкою, переведеною у лінію розкєпу; г – крій з увігнутою лінією перегину лацкана; д – крій типу «ластівчин хвіст»

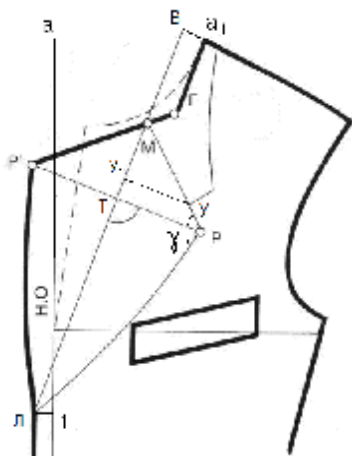

Рис. 2. Конструктивні елементи лацкана

Для подальшого дослідження форм лацканів авторами запропоновано ввести назву окремих його конструктивних елементів, які характерні для всіх кроїв лацканів, і узагальнюють досвід конструювання комірців [2, 3, 6]: В – вершина перегину лацкана, Л – початок перегину лацкана, Р – верхня точка краю лацкана, γ – верхній кут лацкана (рис. 2) та додаткові формоутворюючі елементи лацкана (ФЕЛ): Рп.п. – рівень початку перегину лацкана, Вв.к. – висота верхнього кута лацкана (рис. 1) – для характеристики всіх кроїв лацканів; Ву – висота точки уступу, Шу – віддалення точки уступу від лінії перегину лацкана, ω – кут лацкана в точці уступу (рис. 1, д) – для конструкцій лацкана типу «ластівчин хвіст».

Вершина перегину лацкана (В) лежить на продовженні плечового зрізу на відстані рівній висоті стійки коміра, початок перегину лацкана (Л) – на лінії краю борту на 1– 2 см вище рівня

першої петлі [2], верхня точка краю лацкана (Р) лежить на перетині краю лацкана та лінії уступу). Рівень початку перегину лацкана (а1) – це відстань між проекцією точки початку перегину лацкана на лінію напівзаносу (1) та горизонталлю проведеною через вищу точку горловини пілочки (а1). Висота верхнього кута (ЛТ) – це відстань від початку перегину до перпендикуляра опущеного з верхньої точки краю лацкана на лінію перегину. Висота точки уступу (ЛУ1) – це відстань від початку перегину до перпендикуляра опущеного з точки уступу (У) на лінію перегину. Віддалення точки уступу (У1У) – це відстань від лінії перегину до точки уступу виміряна по перпендикуляру опущеному з точки уступу на лінію перегину. Кут лацкана в точці уступу – це кут між лінією розкєпу та лінією уступу.

Їхні параметри та величини співвідношень між окремими із цих елементів впливають на розміри та форму лацканів. З метою дослідження груп подібності ФЕЛ при існуючому різноманітті їхніх параметрів, для їх характеристики пропонується ввести наступну систему коефіцієнтів (табл. 1).

Таблиця 1

Номенклатура коефіцієнтів, якими характеризують ФЕЛ

Формоутворюючий елемент лацкана	Розрахункова формула	Характеристика показників
Рівень початку перегину лацкана	$k_{Рп.п.} = \frac{Рп.п.}{Дт.п.}, \quad (1)$	Рп.п. – рівень початку перегину лацкана Дт.п. – довжина пілочки до талії
Довжина лацкана	$k_{Дл} = \frac{Дл}{Дл.п.}, \quad (2)$	Дл – довжина лацкана Дл.п. – довжина лінії перегину
Ширина лацкана	$k_{Шл} = \frac{Шл}{Дл}, \quad (3)$	Шл – ширина лацкана
Висота верхнього кута	$k_{Вв.к.} = \frac{Вв.к.}{Дл}, \quad (4)$	Вв.к. – висота верхнього кута
Висота точки уступу	$k_{Ву} = \frac{Ву}{Дл}, \quad (5)$	Ву – висота точки уступу
Віддалення точки уступу від лінії перегину лацкана	$k_{Шу} = \frac{Шу}{Шл}, \quad (6)$	Шу – віддалення точки уступу від лінії перегину лацкана

Для дослідження було обрано 190 моделей жіночого верхнього одягу, в конструкціях яких проведено обміри довжини та ширини лацкана, рівня початку перегину лацкана, висоти верхнього кута, висоти та віддалення точки уступу. Обміри проведено в трьох групах розмірів: малих – 42-46, середніх – 48-52 та великих – 54-58.

Розрахунок коефіцієнтів (див. форм. 1– 6) було виконано для всіх типів конструкцій лацканів. Результати розрахунків об'єднано в три групи: перша – лацкани класичного крою (рис. 1, а, б, в), друга – лацкани з вигнутою лінією перегину (рис. 1, г), третя – лацкани типу «ластівчин хвіст» (рис. 1, д). В кожній групі окремо розглянуті вироби з центральною та зміщеною застібкою, оскільки ширина борту є одним з першочергових факторів, що визначає параметри лацкана.

Спосіб коефіцієнтів дозволив привести різноманіття параметрів ФЕЛ, представлених в різних групах розмірів, до єдиних співвідношень та встановити їхні різновиди. Межі змінюваності коефіцієнтів, що характеризують різновиди ФЕЛ представлені в табл. 2.

Таблиця 2

Параметрична характеристика меж змінюваності коефіцієнтів формують елементів лацкана

Тип ФЕЛ	Різновид ФЕЛ	Параметри коефіцієнту, що характеризує ФЕЛ	Тип ФЕЛ	Різновид ФЕЛ	Параметри коефіцієнту, що характеризує ФЕЛ
Рівень початку лінії перегину лацкана	В – високий	$k_{Рп.п.} = 0,48-0,63$	Висота верхнього кута	Н – низький	$k_{Вв.к.} = 0,68-0,78$
	С – середній	$k_{Рп.п.} = 0,63-0,78$		С – середній	$k_{Вв.к.} = 0,78-0,88$
	Н – низький	$k_{Рп.п.} = 0,78-0,93$		В – високий	$k_{Вв.к.} = 0,88-0,98$
	М – дуже низький	$k_{Рп.п.} = 0,93-1,08$		Додаткові параметри для лацканів типу «ластівчин хвіст»	
Довжина лацкана	К – короткий	$k_{Дл} = 0,58-0,68$	Висота верхнього кута	Н – низький	$k_{Вв.к.} = 0,88-0,98$
	С – середній	$k_{Дл} = 0,68-0,78$		С – середній	$k_{Вв.к.} = 0,98-1,08$
	Д – довгий	$k_{Дл} = 0,78-0,88$		В – високий	$k_{Вв.к.} = 1,08-1,18$
	М – дуже довгий	$k_{Дл} = 0,88-0,98$		Висота точки уступу	С – середній
Ширина лацкана	В – вузький	$k_{Шл} = 0,14-0,22$	Віддалення точки уступу від лінії перегину лацкана	В – високий	$k_{Ву} = 0,88-0,98$
	С – середній	$k_{Шл} = 0,22-0,30$		П – помірне	$k_{Шу} = 0,3-0,4$
	Р – розширений	$k_{Шл} = 0,30-0,38$		С – середнє	$k_{Шу} = 0,4-0,5$
	Ш – широкий	$k_{Шл} = 0,38-0,46$		З – значне	$k_{Шу} = 0,5-0,6$

За результатами досліджень було встановлено, що кожному різновиду рівня початку перегину лацкана відповідає декілька різновидів довжини та ширини лацкана. Для встановлення можливих варіантів їх поєднань було розроблено матрицю сумісності інваріантів основних ФЕЛ. Фрагмент матриці (табл. 3)

представлений для лацканів класичного крою, як для найбільш чисельної варіативної групи сполучень ФЕЛ.

Таблиця 3

Матриця сумісності ФЕЛ у виробках з лацканом класичного крою

Тип ФЕЛ			Рівень початку перегину лацкана																			
Різновид ФЕЛ			к _{Рп.п} = 0,48-0,63			к _{Рп.п} = 0,63-0,78			к _{Рп.п} = 0,78-0,93			к _{Рп.п} = 0,93-1,08										
Тип ФЕЛ			Довжина лацкана																			
Різновид ФЕЛ			к _{Др} = 0,58-0,68	к _{Др} = 0,68-0,78	к _{Др} = 0,78-0,88	к _{Др} = 0,88-0,98	к _{Др} = 0,58-0,68	к _{Др} = 0,68-0,78	к _{Др} = 0,78-0,88	к _{Др} = 0,88-0,98	к _{Др} = 0,58-0,68	к _{Др} = 0,68-0,78	к _{Др} = 0,78-0,88	к _{Др} = 0,88-0,98	к _{Др} = 0,6-0,68	к _{Др} = 0,68-0,78	к _{Др} = 0,78-0,88	к _{Др} = 0,88-0,98				
			вид застібки			центральна застібка																
			Тип ФЕЛ	Ширина лацкана	Різновид ФЕЛ	к _{Шп} = 0,14-0,22														*		
						к _{Шп} = 0,22-0,30		*		*	*	*	*		*	*	*	*			*	
						к _{Шп} = 0,3-0,38						*	*				*	*			*	
к _{Шп} = 0,38-0,46		*				*	*				*	*		*	*				*			
к _{Шп} = 0,46-0,54	*									*	*							*				
вид застібки			зміщена застібка																			
Тип ФЕЛ	Ширина лацкана	Різновид ФЕЛ	к _{Шп} = 0,14-0,22															*				
			к _{Шп} = 0,22-0,30						*					*				*				
			к _{Шп} = 0,3-0,38						*				*					*				
			к _{Шп} = 0,38-0,46	*					*	*			*	*				*				

За даними матриці сумісності основних ФЕЛ виділено 38 різновидів форм лацканів, які формуються на основі візуальної подібності та однотипного комбінування однакових параметрів ФЕЛ (табл. 4). Їх назви позначено трьома літерами: перша з яких характеризує рівень початку перегину лацкана, друга – довжину лацкана, третя – ширину лацкана. Наприклад, форма лацкана різновиду «вкш» характеризує лацкан: «в» – з високим рівнем початку перегину, «к» – короткий та «ш» – широкий. Серед них в групі лацканів типу «ластівчин хвіст» 13 різновидів форм лацканів зустрічається у виробках з центральною застіркою, 5 – зі зміщеною; в групі комірів всіх інших кроїв 25 різновидів форм лацканів зустрічається у виробках з центральною застіркою, 12 – зі зміщеною.

Таблиця 4

Різновиди форм лацканів

Тип та різновид ФЕЛ		Рівень початку перегину лацкана																	
		в				с				н				м					
		Довжина лацкана																	
		к	с	д	м	к	с	д	м	к	с	д	м	к	с	д	м		
		Різновиди форм лацканів																	
Ширина лацкана	в																	мдв	
	с			вдс	вмс	скс	ссс	сдс	смс	нкс	нсс	ндс	нмс	мкс	мсс	мдс	ммс		
	р						срр	сдр	срр			ндр				мдр			
	ш	вкш	всш	вдш	вшш		ссш	сдш	смш	нкш	нсш	ндш		мкш	мсш	мдш	ммш		
д	вкд						сдд								мдд				
Комбінаторні групи форм лацканів		вк (ш/д)	всш	вд (с/ш)	вм (с/ш)	скс	сс (с/р/ш)	сд (с/р/ш)	см (с/р/ш)	нк (с/ш)	нс (с/ш)	нд (с/р/ш)	нмс	мк (с/ш)	мс (с/ш)	мд (с/р/ш/д)	мм (с/ш)		

Аналіз різновидів форм лацканів свідчить про наявність повтору однакових варіантів сполучень двох формоутворюючих елементів при зміні третього, що говорить про доцільність виділення комбінаторних груп лацканів, сформованих на основі єдиної довжини лацкана та однакового рівня початку лінії перегину, але зі зміною ширини. В результаті аналізу було виділено 13 комбінаторних груп візуальної подібності форм лацканів (табл. 4), назва яких позначається трьома літерами, дві перших – характеризують сталу комбінацію інваріанту рівня початку перегину лацкана та його довжини, а третя – змінну інваріанту – можливу ширину лацкана. Наприклад, в комбінаторну групу «ВД (С/Ш)» входять лацкани «В» – з високим рівнем перегину, «Д» – довгі, «С» – середньої ширини та «Ш» – широкі.

Межі змінюваності коефіцієнтів, що характеризують ФЕЛ різних кроїв лацканів, та однотипність операцій по побудові їх конструкцій [4, 5] свідчать про доцільність розробки уніфікованих схем побудови конструкції лацканів підкачного типу (рис. 3). Послідовність їх побудови (табл. 5) представлена для трьох

основних груп конструкцій лацканів. В першу групу були об'єднані лацкани трьох типів (див. рис. 1, а, б, в), оскільки послідовність побудови їхніх конструкцій аналогічна, відмінність полягає лише в оформленні лінії переходу розкєпу в горловину. В другу – лацкани типу «ластівчин хвіст», для побудови яких обов'язковим є визначення положення точки уступу; в третю – лацкани з увігнутою лінією перегину – послідовність побудови яких передбачає наявність виточки по лінії перегину лацкана.

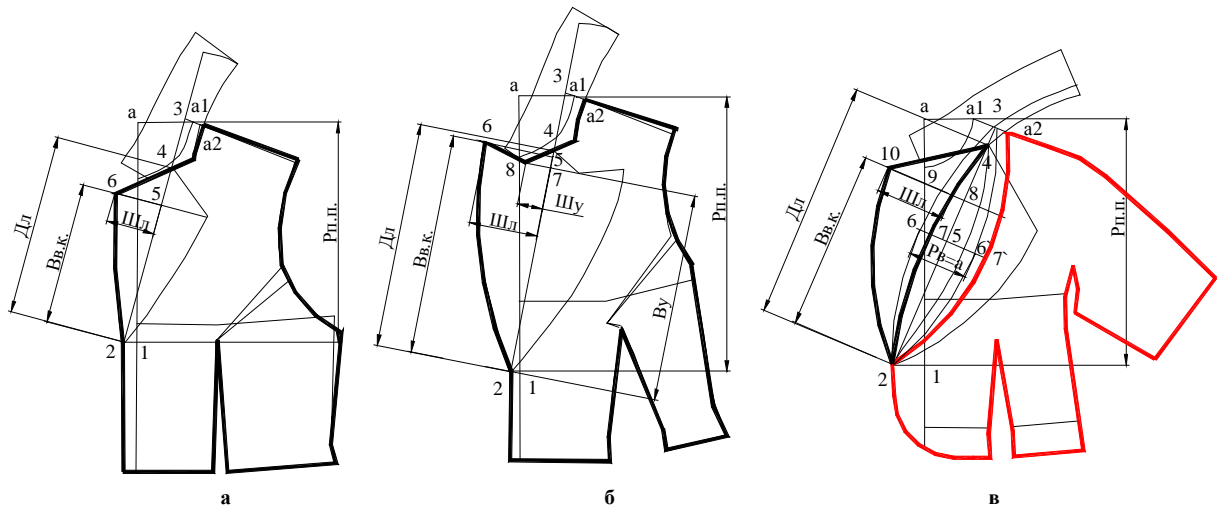

Рис. 3. Уніфіковані схеми побудови лацканів піджачного типу: а – класичного крою; б – крою «ластівчин хвіст»; в – з увігнутою лінією перегину лацкана

Таблиця 5

Послідовність побудови уніфікованої конструкції лацкана піджачного типу

№ п/п	Початкова точка	Розрахункова формула	Величина переміщення	Напрямок переміщення	Кінцева точка
1	2	3	4	5	6
Лацкани класичного крою					
1	a	$Рп.п. = k_{Рп.п.} Дт.пІ$	Рп.п.	вниз	1
2	1	$ШБ = a$ центральна застібка: a = 1,8-2,5 см – костюмна група; a = 3,0-4,5 см – пальтова група; зміщена застібка: a = 6,0-8,0 см – костюмна група; a = 8,0-10,0 см – пальтова група [2]	Шн.з	вліво	2
3	a ₁	$Вс = b$ b = 2,0-3,0 см – коміри строгої форми b = 3,0-3,5 см – коміри м'якої форми [6]	Вс	вліво на продовженні лінії плеча	3
4	2	$Дл = k_{Дл} Дл.п.$	Дл	вгору по прямій 2-3	4
5	2	$Вв.к. = k_{Вв.к.} Дл$	Вв.к.	вгору по прямій 2-3	5
6	5	$Шл = k_{Шл} Дл$	Шл	вліво по ⊥ до лінії перегину	6
Лацкани форми «ластівчин хвіст»					
1-6		аналогічно класичному крою			
7	2	$Ву = k_{Ву} Дл.$	Ву	вгору по прямій 2-3	7
8	7	$Шу = k_{Шу} Шл$	Шу	вліво по ⊥ до лінії перегину	8
Лацкани з увігнутою лінією перегину					
1	a	$Рп.п. = k_{Рп.п.} Дт.пІ$	Рп.п.	вниз	1
2	1	$ШБ = a$	Шн.з	вліво	2
3	a ₁	$Шгор = c$	Ш гор	вправо по лінії плеча	a ₃
4	a ₃	$Вс = b$	Вс	вліво по лінії плеча	3
5	2	$Дл = k_{Дл} Дл.п.$	Дл	вгору по прямій 2-3	4
6	2	$Ввит = Дл/2$	Ввит	вгору по прямій 2-3	5
7	5	$Рвит = d$ d = 1-4 см	Рвит	вліво і вправо по ⊥ до прямої 2-3	6 та 6'
8				з'єднати точки 2, 6, 3 та 2, 6', 3	
9	6	$Шзм = e$ e = 1,0-1,5 см		вправо по ⊥ 6-5 з'єднати точки 2, 7, 4	7
10	6'	$Шзм = e$		вправо по ⊥ 5-6' з'єднати точки 2, 7', a ₃	7'

1	2	3	4	5	6
11	2	$V_{в.к.} = k_{в.к.} \cdot Дл.$	Вв.к.	вгору по прямій 2-3	8
12	8		⊥до прямої 2-3	вліво	9 та 10
13	9	$Шл = k_{Шл} \cdot Дл$	Шл	вліво по ⊥ 8-9	10

Примітка: а – ширина борту; b – висота стійки; с – величина розширення горловини; d – розхил виточки по лінії перегину; e – величина зміщення лінії пришивання лацкана відносно лінії його перегину; ⊥ – перпендикуляр.

Для розробки креслення лацкана за вихідну величину доцільно приймати довжину пілочки до талії в натуральну величину, якщо вона виміряна на кресленні конструкції виробу конкретного розміру, або в масштабному вигляді, якщо вона виміряна на технічному ескізі виробу.

Висновок

При побудові нових модельних конструкцій лацканів різного крою доцільно використовувати уніфіковані схеми їх побудови із урахуванням варіантів сумісності ФЕЛ в межах однієї комбінаторної групи. В подальших дослідженнях доцільно виконати розробку математичних моделей, що описують регресійні залежності основних ФЕЛ в межах єдиної комбінаторної групи, що дозволить розробити рекомендації з використання раціональних параметрів в побудові бажаних форм лацканів.

Література

1. Славінська А.Л. Методи типового проектування одягу : [навч. посібник] / А.Л. Славінська. – Хмельницький : ХНУ, 2008. – 159 с.
2. Мартынова А.И. Конструктивное моделирование одежды : [учеб. пособие для вузов] / А.И. Мартынова, Е.Г. Андреева. – М. : Московская государственная академия легкой промышленности, 1999. – 216 с.
3. Конструирование одежды с элементами САПР : [учеб. для вузов] / Е.Б. Коблякова, Г.С. Ивлева, Р.Е. Романов; под ред. Е.Б. Кобляковой. – [4-е изд., перераб. и доп.]. – М. : Легпромбытиздат, 1988. – 464 с.
4. Кочанова Н.М. Проектирование узла «горловина-воротник» по визуальному образу / Н.М. Кочанова, Н.И. Ахмедулова, В.Е. Кузьмичев // Швейная промышленность. – 2006. – № 4. – С. 39– 40.
5. Кочанова Н.М. Построение чертежей деталей узла «горловина-воротник» по визуальному образу / Н.М. Кочанова, Н.И. Ахмедулова, В.Е. Кузьмичев // Швейная промышленность. – 2007. – № 1. – С. 51– 53.
6. Матузова Е.М. Разработка конструкции женских швейных изделий по моделям / Е.М. Матузова, Р.И. Соколова, Н.С. Гончарук. – М. : Легкая и пищевая пром-ть, 1983. – 248 с.
7. Кочесова Л.В. Конструирование женской одежды : [учебник для нач. проф. образования] / Л.В. Кочесова. – [2-е изд., стер.]. – М. : Издательский центр «Академия», 2007. – 304 с.
8. Мюллер М. и сын. Блейзер из эластичного материала / Мюллер М. и сын. // Ателье – 2011. – № 10. – С. 30– 32.
9. Burda // 2008– 2012. – № 1– 12.
10. Ателье // 2008– 2012. – № 1– 12.

Надійшла 14.11.2012 р.

Статтю представляє: д.т.н. Славінська А.Л.

УДК 687. 016.5: 515.1

К.Р. ТИМОЧКО, С.Г. КУЛЕШОВА

Хмельницький національний університет

РОЗРОБКА МЕТОДИКИ ПІДВИЩЕННЯ ХУДОЖНЬОЇ ДОВЕРШЕНОСТІ КОСТЮМА

На основі аналізу та систематизації композиційних елементів створення гармонійної форми костюма розроблено методику підвищення художньої довершеності костюма.

Ключові слова: гармонійність, художня довершеність, художнє проектування, композиційна виразність.

The method of increasing artistic perfection of a costume was created, based on the analysis and systematization of the compositional elements for making a harmonious shape of a costume.

Keywords: harmony, artistic excellence, artistic design, composition expressiveness.

Вступ

Створення гармонійних, виразних та композиційно довершених моделей одягу на основі систем автоматизованого проектування – одне з основних завдань сучасної легкої промисловості. Етап художнього проектування моделей одягу є найменш автоматизованим етапом проектування. Внаслідок цього при розробці моделі одягу виникають недоліки: форма одягу не завжди є гармонізованою із пропорціями реальної фігури споживача, що спричиняє візуальну деформацію пропорцій тіла клієнта. Цей недолік